

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan sveder, isimā nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se omanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolē frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ljubljane vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da je o pravem času ponovē, da pošiljanje ne preneha in da dobē vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40
Naročuje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ostramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Kako znajo

(Dopis.)

Z Dolenjskega, koncem oktobra.

Dobili smo v roke „Dolenjske Novice“ od dne 15. oktobra t. l. Uvodni članek je o deželnozbornskih volitvah, za katere že delajo, po mislih pastirskega lista od 9. t. m. Pa kako? Kolikor stavkov, skoraj toliko je laži in urednik temu listu je duhovnik! Najprej se razdele slovenski deželni poslanci — ne vemo po katerih znamenjih — v liberalne in katoliško-narodne. S tem se izreka prvič, kakor da bi bili mej našimi slovenskimi poslanci kedar kateri taki, ki niso katoliški. Kako grdo sumničenje! Mar gospodje ne poznajo Kristusovih besed: Ne sodite, da ne boste sojeni! Po tem pa slovenske liberalce zjednači s tistimi nemškimi židovskimi liberalci, ki so bili liberalci le po imenu, drugač pa satiralci drugih, zlasti slovanskih narodov, in celemu svetu je znano, da so se slovenski narodnjaki, katere on zdaj svojevolično imenuje liberalce, z njimi bojevali ves čas, kar imamo ustavo, noter do današnjega dne; mej tem, ko so se tisti, ki jih imenuje on katoliške narodnjake, bratili in družili z njimi na Dunaji v tako imenovani srečno minuli koaliciji. Ali ni tako prevračanje in zavijanje resnice ne le nesramno, ampak naravnost pregrešno?

Nadalje si oglejmo še te-le laži: Katoliško narodni poslanci so hoteli zajca izročiti kmetskim puškam, da bi ga smel vsak streljati; liberalci so pa zajca rešili te nevarnosti. Grda laž! Vsi vemo, da so vsi poslanci s Klunom in Povšetom vred glasovali soglasno, da naj zajc ostane lovna žival, katero sme streljati le, kdor ima lovsko pravico. Saj bi drugače tudi lov ne imel nikake vrednosti in občine bi ne dobivale od njega take najemnine, kakor zdaj.

Na dalje pišejo „Dolenjske Novice“, da so liberalci krivi, da se je sezidala v Ljubljani velika in draga bolnišnica, in s tem zabranili, da se ni napravilo več manjših po deželi. Kako debela laž! Kajti za bolnišnico v Ljubljani po načrtu, kakor se je sezidala, so glasovali vsi deželni poslanci, torej tudi katoliško-narodni. Da se pa niso delale tudi bolnišnice po deželi, tega pa niso krivi poslanci, ampak deželne finance, ki nikakor ne dopuščajo, da bi se bila zidala bolnišnica v Ljubljani, ob jednem pa še druge na deželi.

Potem pišejo: Koliko tisočakov je veljalo deželno gledališče, od katerega kmet prav nobene koristi nima, čeprav so tisoči kmetov žuljev v njem zazidani, ter sklepajo: tako znajo liberalci gospodariti s tujem, največ kmetskim denarjem. Koliko laži je spet tukaj nakopičenih! Zakaj to novo gledališče zidati, ko je staro pogorelo, je sklenil deželni zbor soglasno. Torej tudi s katoliško-narodnimi glasovi in ne iz kmetskih žuljev, ampak iz lastnega gledališkega premoženja, ter iz prispevkov kranjske hrastnice in ljubljanskega mesta. A dežela je samo posodila 100.000 gld., ki se ji pa iz gledaliških prihodkov obrestujejo in po obrokih nazaj plačujejo.

Res skoraj neverjetno je, da more duhovski list s takimi lažmi za volitve delati. In zdaj, ko vemo, da je sam škof na čelu volilne agitacije, moramo obžalovati, da se mora to ravnanje pisati tudi na njegov račun in če kdo misli, da se na ta način brani škofova in njegove duhovščine avtoriteta, katero on vedno povdarja, ta se jako, jako moti! Taka pot ne vodi do avtoritete, ampak tje, kamor so prišli na Francoskem, Laškem, Nemškem, Ogerskem in drugod. Zato naj gledajo, da se ne bodo prepozno kesali!

Državni zbor.

Na Dunaji, 29. oktobra.

Zanimanje za današnjo sejo je bilo kaj majhno. Vso pozornost je absorbirala kriza, katera je nastala v konservativnem klubu vsled tega, ker ni gotovo, bo-li vlada potrdila izvolitev dra. Luegerja dunajskim županom ali pa se udala pritisku židov in Madjarov in najpopularnejšemu možu na Dunaju, izvoljencu dvetretjinske večine v obč. svetu odrekla potrjenje. Ko je ob 2. uri popoldne prišel dr. Lueger v zbornico, hiteli so nacionalni, konservativni pa tudi nekateri poljski poslanci k njemu in mu čestitali, dočim so levičarji ta prizor motrili z očitnim srdom.

Druga stvar, s katero so se poslanci mej sejo in obravnavami, seveda mej soboj, bavili, je bil čudni konec v tako velikem stilu začete in tako klaverno končane debate o vladnem programu. Splošno se je priznavalo, da bi se taka debata v nobeni parlamentarno vladani državi ne mogla tako končati, kakor pri nas, da bi se povsod predlagale izjave, izrekajoče vladi ali zaupanje ali nezaupanje, a da se to v našem državnem zboru ni zgodilo, je dokaz, da je naš parlament še nezrel ali se je pa že preživel.

Začetkom seje je zbornica rešila dolgo vrsto peticij, potem pa se bavila s poročilom kazenskega odseka o zakonu glede pačenja in ponarejanja živil. Zbornica se je danes že v drugič bavila s tem zakonom, ker je bila gospodarska zbornica ustrežaje vladnim zahtevam preuredila nekatere točke. Vladni zastopnik sekcijski načelnik baron Plappart je to preuredbo odobral in priporočal zbornici, naj vzprejme zakonski načrt brez premembe. Poslanec Lienbacher je dolžil vlado, da je dolgo let nasprotovala takemu zakonu, da pa je sedaj želeli, naj se stvar nikar več ne odklada, saj je dovolj sramotno, da so očitne prevare toliko let že nekaznjive. Posl. dr. Kindermann je mej drugim povedal, da se v nekem mlinu na Češkem porabi vsak teden vagon ameriške ilovce, ki se, posušena in zdrobljena, primeša moki. Govorila sta še posl. Habermann in Povše, kateri je govoril o ponarejanju surovega masla, potem pa se je razprava pretrgala.

Listek.

Sundečičevo „Milje i Omilje“.

(Konec.)

Da ne bi pretrgali pripovedovanja o Nevenki, nismo še omenili dveh večjih zbirk, katere je izdal Sundečič v dobi njegove III. ljubavi. Koncem sept. 1881. oženil se je namreč njegov „do grla prijatelj“ dr. Mišetič, bivši dvorski zdravnik na Cetinju, in to prilikom je porabil Sundečič, da je zbral svoje dotedanje ljubovne pesmi in jih pomnožil z novim cvetjem. Takošnjo zbirko je izdal l. 1882. pod naslovom „Ljubav i Cvijeće“ pri Pretnerju v Dubrovniku. L. 1885. pa sta umrla Sundečiču zaporedoma dva sina, najstarejši Velimir in pesniško nadahnjeni Pero, kateri mu je bil največja tolažba na svetu. Tedaj so ga očinske bolesi tako prevzele, da bi bil kmalu na vse in celo na samega sebe pozabil. Komaj je samega sebe premagal, da ni znorel ali pa obupal. Te svoje bolesterne občutke je izlil v pesme „Odiseje roditeljskog srca“, katere je izdal skupno s Perovimi pesmami pod imenom „Tužna knjiga“ (v cirilici).

Sedaj pa oglejmo si natančneje obseg zbirke „Milje i Omilje“. Izšla je leta 1893. v „dijoniškoj tiskari“ kot sijajna izdaja na 285 straneh. Zbirka obsega samo erotične pesmi in sicer 1. iz l. 1848. (na pesnikovo nevesto); 2. iz l. 1874.—1877. (na Nevinko); 3. iz l. 1877.—82.) ko se mu je Nevinka odtežala; 4. iz l. 1882. (na Nevinko v Trstu) in 5. iz l. 1891. (po Nevinkinej smrti). Zanimivo je za nas Slovence, da je prvo pesem te zbirke („Zvizez dama“) uglasbil za jeden glas s spremljevanjem na glasovir naš slavn rojak Jenko, a sedemnajsto („Mila si mi“) je zložil za štiri glasove s spremljevanjem na klavir prof. Gerbič ter jo obelodanil v I. zvezku svoje „Slovanske jeke“ pri Kleinu in Kovaču.

Krasno vezan izvod „Milja i Omilja“ podaril je Sundečič vrlejši slovenski rodoljubkinji, gospej Terezi Jenko-vi, soprogi dr. Jenka v Ljubljani o priliki, ko je svojo hčer spremila v „djevojački institut carice Marije“ na Cetinju, ter predan napisal lastno-ročno (v gajici) posvetilno pesem, ki je bržkone najnovejši plod Sundečičeve muze. On hoče to pesem dati natisniti v novosadskem „Brankovem Kolu“ in pripomni „da bi mu bilo osobito mило, kad bi istu posvetnico i Vi dali, da se štampa v njemkom slo-“

venskom časopisu“. Izpolnjujoč željo sedemdesetletnega starčka, prinašamo tu z gospejnim dovoljenjem Sundečičevo „posvetnico“, ki je pisana z velikim vzletom in mladeniško navdušenostjo.

Blagorodnoj i Veleđičnoj Gospodji Terezi dr. Jenkovej.

Slovenkinjo, krasnog spola diko!
Rajske vile sliko i priliko! . . .
Tebi pjesnik šlje na ruke tvoje
Ovo „Milje i Omilje“ svoje;
Šlje ti, Gospo, ove pjesme male,
Koje ljubav preuznose, hvale:
Ljubav sladku, neporočnu, svetu,
Sličnu samo sitnom čemin*)-cvietu
Iz kojega mioniris diše,
Da nam duša u njedru miriše.
Čitaj pjesme, pa ih onda sudi
I prijazna spram pjesnika budi,
Koji tvojim uzorim se divi:
Dok o tebi uspomenu njiwi,
Kā o vili punoj domorodja,
Punoi svakog zlatnog blagorodja,
Punoi žara, punoi uma vedra,
Punoi svakog osjećaja jedra:
Koja ljubi ove gore sive

*) jasmín.

Posl. Hofman Wellenhof je nujno predlagal: Vlada se pozivlja, naj še pred Božičem predloži zbornici obrtno novelo.

Trgovinski minister baron Glanz je priznal, da je obrtna reforma potrebna in nujna, rekel tudi, da ne ugovarja nujnosti stavljenega predloga, a koj pristavil, da pred Božičem načrta ne bo mogel predložiti.

Po kratki debati, katere so se udeležili poslanci Polzhofer, Hofmann-Wellenhof, Adamek in Exner, se je nujnost stavljenega predloga vzprejela in seja na to zaključila.

Prihodnja seja bo v četrtek.

V Ljubljani, 30. oktobra.

Grof Badeni. Od svojega prvega do drugega govora je ministerski predsednik že zgubil precej navdušenja za nemško kulturo. Spoznal je napako, ki jo je storil s svojim poklonom nemški kulturi. Največ so pripomogli nemškonarodni listi, da je ministerski predsednik spoznal svojo napako. Dan za dnevom so peli slavo nemški kulturi in seveda pri tem pridno udrihali po Slovanih. Marsikak udarec je priletel na Poljake, ki v Galiciji ne čislajo dovolj nemške kulture in so v Šleziji z zasebno poljsko gimnazijo v Tešinu priložili tej kulturi hud udarec. Dan na dan se je čitalo po nemškonarodnih listih, da vse kar je lepega na božji zemlji, izvira od nemške kulture — za vse, kar je mogel storiti človeški duh, se je zahvaliti nemški kulturi, da se ima tudi vsak minister zahvaliti nemški kulturi, ako dobi kak portfelj. Nadalje je bilo v teh listih čitati, da vse, kar se vidi kulturnega dela na deželnih in narodopisnih razstavah, je delo nemške kulture. Vsa slovstvena dela Poljakov in Čehov imajo svoje korenine v nemščini in je smešno poljsko ali pa češko kulturo primerjati nemški. Nemška kultura je stoletja umivala in česala slovanske rodove, in za to je le že čas, da vlada jedenkrat spozna, da je umestno in pravično, da se nemškemu narodu zakonito priznajo pravice odgojitelja drugih narodnostij. Pozivljali so češki narod, da naj poda nemškemu narodu kot svojemu učitelju roko v spravo. Vlada naj pa pravno zagotovi predpravo nemškemu narodu v Avstriji. — Grof Badeni je po taki pisavi pač precej spoznal nenasitljivost avstrijskih Nemcev, ki bi radi gospodarili nad vsemi avstrijskimi narodi. Spoznal je, da je v Nemcih vzbudil željo, kateri mu kot avstrijskemu ministru ne bode moč izpolniti. Zato je pa v ponedeljek v svojem govoru naglašal enakopravnost, da ne bodo Nemci pričakovali, da morda njegova vlada nemščino proglasi za državni jezik in jej razširi delokrog po šolah in uradih. Naglašanje narodne enakopravnosti, je zadele kot mrzel curek vode goreče slovitelje nemške kulture.

Madjarizacija v ljudskih šolah na Ogerskem. Ogerski učni minister Wlassits je razposlal ukaz vsem šolskim nadzornikom in občinskim predstojništvom, v katerem toži, da se v ljudskih šolah mađarščina preveč zanemarija. Že 14 let je minolo, kar se je zaukazalo, da se na vseh nemadžarskih ljudskih šolah ima učiti mađarščina. Uspehi so pa dosedaj še jako majhni. Nad 2000 mađarskih šol je pa še, v katerih se v mađarščini ni dosegel niti najmanjši uspeh. Minister zatorej zaukazuje, da se naj v bodoče bolj gleda na pouk mađarščine. Šol-

skih nadzornikov ni le uradna, temveč tudi patriotična dolžnost, da s svojim uplivom pospešujejo pouk mađarščine. Učitelji bodo sedaj pač bolj napejali svoje sile, da otrokom utepo mađarščino v glavo, to ni dvomiti; če bodo pa imeli kaj več uspeha, je pa še dvomljivo. Na Ogerskem je pa večina šol nemških in v teh ne bodo posebno se brigali za vladne ukaze, ko je vlada s svojimi cerkvenopolitičnimi zakoni pomanjšala upliv cerkve. Dolgo je res katoliška duhovščina na vso moč podpirala mađarizacijo, a nadajamo se, da je ne bode več.

Civilne matrice sredstvo za mađarizacijo. Vedno očitaneje je, da se cerkvenopolitični zakoni na Ogerskem niso uveli iz nasprotja do cerkve, temveč največ zaradi tega, ker je vlada videla v njih dobro sredstvo za mađarizacijo. Minister notranjih stvari je razposlal te dni vsem voditeljem ukaz, da morajo lastna imena in primke pisati v matrice jedino v mađarščini. Dopolnil se jim je neki seznam imen, kako se glase v mađarščini. Ta seznam je izdelala akademija znanosti, ki si je s tem pridobila neizmerno zaslugo za mađarsko kulturo. Mađare v oči bode, da primke na Ogerskem kažejo, da večina naroda ni mađarska, temu se pa mora narediti konec. Dosedaj so za pomadžarjenje imen dajali celo nagrade, a to ni šlo dovolj hitro in bi tudi preveč stalo, zato hočejo sedaj stvari izvršiti s silo. Vodje matrik imajo izvesti to željo ogerske vlade, naj potem tudi zaradi tega pačenja imen nastanejo še marsikake težave glede dedščin itd., ker se uradi ne bodo več spoznali, posebno ker vsi matrični uradi imen ne bodo jednako pomadžarili.

Rusija in Bolgarija. Princ Boris se vedno ni prestopil v pravoslovje. Sedaj se menda temu upira njegova mati. Bolj verjetno je pa, da se stvar zaradi tega odklada, ker Rusija ni dala nobenega zagotovila, da bi v tem slučaju priznala kneza Ferdinanda. V Peterburgu se je pač deputaciji namignilo, da Rusija to želi in da bi bil to začetek zblizanju mej Rusijo in Bolgarijo. Rusija se vsled tega na ničesa ne zanaša, temveč bi čakala, kakšne politike se bi nadalje držala Bolgarija. Ruski vladni listi pa sedaj odločno oporekajo, da bi bila Rusija zahtevala, da naj se odpove knez Ferdinand, in nastavi regentstvo ali da se kak Rus imenuje za vojnega ministra. Pač pa so ruski vladni krogi jako nevoljni, da se prestop princa Borisa v pravoslovje tako dolgo odlašajo. Če se princ Ferdinand za to ni moral odločiti, mu ni bilo treba pošiljati deputacije v Peterburg. Pričakovati je pa, da se bode stvar sprožila v sobranju in ta stvar utegne še Koburžanu omajati prestol.

Volilno gibanje.

V nedeljo je bil v Št. Vidu nad Vipavo volilen shod, ki ga je sklicalo kat. polit. društvo vipavsko. Kakor poroča „Slovenec“, bili so udeležniki po večini pristaši narodne stranke, ki so kakor je razvideti iz priobčenih govorov, krepko protestirali zoper neosnovane napade budanjskega in colskega župnika, ki sta se trudila za dosedanjega poslanca in klerikalnega kandidata g. Mateja Lavrenčiča z Vrhpolja. Društveni predsednik g. d-kan Erjavec je bil po „Slovenca“ primoran (?) javni shod zaključiti. Izvirnega poročila nimamo.

* * *

Poročali smo, da je g. dr. Gregorič poleg gg. dra. Papeža in Žitnika nastopil kot kandidat v litijskem, zatiškem itd. okraji. To je bilo v Sv. Križu pri Litiji, kjer so v neki gostilni klerikalni kandidatje dali prinesiti 20 „štefanov“ vina, katerih se pa kmetje niso hoteli dotakniti. Dr. Papež je vzel „zlato“ gledališče „na piko“, dr. Gregorič, primarij bolnišnice, pa — novo bolnišnico, češ, kaka potrata denarja!! To je bilo še za „neumnega kmeta“ preneumno in so menda klerikalni kandidatje to tudi uvideli. Že sinočnji „Slovenec“ poroča, da dr. Gregorič ne kandiduje v tem okraji. Denašnja „Laib. Zeitung“ pa priobčuje „Poslano“ g. dr. Gregoriča, v katerem izjavlja, da „vsled nastalih razmer sploh ne kandiduje v deželni zbor“. To je enkrat nekaj pametnega!

* * *

Na pojutrišnji praznik bo volilen shod v Loškem potoku, katerega bo (citiramo „Slovenca“) počastil s svojo navzočnostjo prečastiti kanonik Karl Klun. Kolikor nam znano, bode g. Klun shod počastil tudi s svojo — kandidaturo. Če bi bili mi hudobni, dejali bi lahko, da se je g. Klun umaknil z Gorenjskega na Dolenjsko, ker ga v kranjskem in loškem okraji niti pristaši klerikalne stranke več ne marajo. — V nedeljo bode volilni shod klerikalcev na Robu.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 30. oktobra.

— (Občinski svet ljubljanski) bo imel jutri 31. oktobra ob 6. uri zvečer v mestni dvorani sejo. Dnevni red: 1. Oznaniła predsedstva. 2. Določitev dveh občinskih svetovalcev članoma volitvene komisije za volitev dveh deželnih poslancev mesta Ljubljane dne 25. novembra letos. 3. Stavbinskega odseka poročili: a) o prepustitvi občinskega zemljišča za telegrafsko kabelsko kolibo; b) gledé nameravane gradnje justičnega poslopja. Potem tajna seja: stavbinske stvari (prizivi in ponudbe).

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Ta teden bodeta še dve slovenski predstavi. V petek se bo igral popularni igrokaz „Mlinar in njegova hči“ v nedeljo pa se bo pel „Trubadur“.

— (Slovensko gledališče.) Sijajni uspeh sobotne predstave je privabil k včerajšnji reprizi opere „Mam'zell Nitouche“ toliko občinstva, da je bilo gledališče v drugi popolnoma razprodano in so se v parterju postavili celo stoli. Predstava sama je bila prav tako izvrstna in v vsakem oziru dovršena kakor prva. Vsa pozornost se je seveda koncentrovala na odličnega gosta, na gđ. Polakovo, katero je občinstvo odlikovalo z navdušenim, po vsakem aktu naraščajočim ploskanjem ter jej koncem predstave priredilo presrečne ovacije. Prijateljem slovenskega gledališča ostane gostovanje gosp. Polakove prijeten spomin in vsakdo želi, da bi bila kmalu zopet prilika, pozdraviti izbornu umetnico na našem odru. Poleg gosp. Polakove sta se odlikovali še gospa Danilo va in gosp. Slavčeva ter gospodje Ineman, Urbančič, Verovšek in Vučević. Gosp. Danilo je bil nekoliko boljši nego v soboto.

— (Na dan Vseh Svetnikov) pelo bo ob 4. uri popoldne pevsko društvo „Slavec“ v spomin svojim umrlim članom žalostinke na starem pokopališču poleg velikega križa.

— (Zapriseženje novakov) se bo vršilo dne 1. novembra ob poludnehi dopoldne v novi vojašnici. Pred priseganjem bo vojaški kurat dr. Luka Senjak daroval sv. mašo in propovedoval v slovenskem in v nemškem jeziku.

— (Izžrebanje porotnikov.) Za prihodnje zasedanje porotnega sodišča ljubljanskega so bili dne 28. t. m. izžrebani naslednji porotniki: Otomar Bamberg, tiskar in posestnik, Friderik Burger, knjigovodja, Jernej Černe, mesar in posestnik, Jož. Den, tovarniški vodja, Štefan Francot, krčmar in posestnik, dr. Roman Jakobi, zdravnik, Ivan Janesch, tovarnar, Ernest Jeuniker, trgovec, Julij Kantz, trgovec, Jakob Klobčič, posestnik, Ivan Krisper, trgovec in pos., Srečko Noll, klep. mojster in pos., Ivan Ogorelec, trgovec, Matija Perne, čevljar in posestnik, Edvard Regnart, trg. agent, Jož. Rotter, c. kr. davkar v p., dr. Adolf Schaffer, dež. odbornik, Peter Schleimer, posestnik, Alfons Schober, prokurist, Ferdinand Simonetti, zlatar in posestnik, Ivan Spreitzer, ključarski mojster, Gvidon Stedry, posestnik, Ernest Stöckl, trgovec, Jožef Turk, fižakar, Fran Uršič, dež. koncipist, vsi v Ljubljani; Fran Exler, klobučar v Kranju, Anton Fröblich in Ivan Grašek, posestnika v Kamniku, Adolf Kreuzberger, trgovec v Kranju, Ivan Kušar, posestnik v Notranjih Goricah, Ferdinand Polak, trgovec v Kranju, Fran Sušnik, krčmar v Loki, Julij Stare, posestnik in tovarnar v Mengšu, Ivan Žargi, posestnik v Kamniku in Karol Žitnik, posestnik v Borovnici. Namestniki so: Ivan Bezil, mizarski mojster in posestnik, Lorenc Blaznik, trgovec in posestnik, Andrej Bovcon, stolar, Ferdo Kersnik, knjigovodja, dr. Andrej Kuhar, notarski kandidat, Jož. Kuralt, hranilnični kancelist, Ivan Nedeljko, odvetniški uradnik, Ivan Prezel, molar in Fran Rozman, krčmar, vsi v Ljubljani.

— (Na Barji) je bila včeraj komisija, katere je preiskavala razmere, katere so nastale vsled povodnji. Mnogo hiš je našla zapuščenih. Ljudje so se preselili deloma v druge vasi, deloma pa tudi v novo šolsko poslopje ter v druge hiše, katere so v jedno nadstropje zidane. V stanovanji barjanskega učitelja dobila je poleg domače družine še 20 oseb — odraslih in otrok. Danes sta šla na Barje dva magistratna uradnika in razdelila mej prizadete raznovrstnih živil, katere se bodo ljudem dajala dokler voda ne odteče.

— (Povodenj na ljubljanskem barju.) Piše se nam: „Zimmerarest“ imamo! „Jupiter pluvius“ ga je nam odmeril popolnoma po nedolžnem; za

Vrelim plamom svoje duše žive;
I čer svojo, — oh, budi joj slava!
Rad nauke njima povierava,
Da joj čerka, ká i mati vrla
Nadoji se sa duha neumrla,
Što junake diže u oblake,
A oblacim povija junake. —
Primi, Gospo, ovu uspomenu:
E te smatram kao divnu ženu
Mimo žene — koje sam još gledá,
A odavno kosa mi je siedi:
Al ne gledah plamnijega srca,
Da iz njega živilja iskra vrca;
Pusta iskra takog bogodara,
Što — no svakog zanese, očara
Lucom svoje sjajne čestitosti,
Svoga sklada i duhovitosti...

Pa sahrani i ti, Vilo, mene
Na listiću tvoje uspomene,
Koji listak srdašcem se glasi;
A takvi su njegovi ukrasi,
Da Rafajel — kom se ori slava
Po svem svietu — nije stvorit znava
Ljepših crta: kao što su tvoga
Divne crte srca ubavoga!

Cetinje, 30. rujna 1895.

U znak predubokoga poštovanja
J. Sundečić.

koliko časa — še sami ne vemo. Po večdnemnem, močnem deževju obdala nas je voda od vseh strani in preplavila vse barje, da je tako, kakor pred toliko in toliko tisoč leti, ko je ta svet pokrivalo še jezero. Nebesne zatvore (da porabim tudi jaz to že dokaj obrabljeno frazo) so se odprle in deževalo je po prejšnjem deževju brez prenehanja še skoraj tri dni. Že v nedeljo ni bilo moč v Ljubljano, ker je bila cesta preplavljena; na to pa je padlo še toliko dežja, da je barjansko ljudstvo strahoma pričakovalo nasledkov brezkončnega deževja. V noči od nedelje na ponedeljek je bdelo vse in umikalo se, kakor je vedelo in znalo, vodi, katere je jela prodirati v hiše. Iz teh se nihče ni upal, dokler se ni storil dan, in kaj bi tudi počel na prostem v temni, grozni noči sredi naraščajočih vod? Živina je mukala v svojih bivališčih, prašiči so krulili v svinjarih, ker so stali do trupa v vodi in perutnina je plaputajoč si iskala višjega mesta, da bi se omaknila neprijetni mokroti. Od trenutka do trenutka je naraščala povodenj in ko se je jelo svitati, ni bilo skoraj drugzega videti kakor voda — sama voda! Sedaj je bilo treba rešiti, kar se je dalo, toda — kako in kam? Živino so spravljali na pôle, kjer so bili ti še suhi, drugi so jo gonili na svet, kateri še ni bil pod vodo. Pri tem so se ti kazali sicer naravni, a vendar nenavadni prizori, da so volji, krave in teleta plavali čez grabne in taka mesta, kjer je bila voda toliko visoka, da ni bilo moč peš čez njo. A taka, takrat še suha mesta so zginjevala kakor led v topli vodi. Treba je bilo toraj živino nazaj goniti in jo spraviti, kamor si že bode. Ljudstvo je bilo pri tem delu res pomilovanja vredno. Čez kolena, da — do pasu so gazili možaki — pa tudi ženske — vodo in mraza trepetajoč so iskali od sosedu do sosedu prostora za svoje blago. Pa povsod je bila jednaka revščina — nikjer suhega prostora. Pisatelj teh vrstic odprl je poslopje, katero nam je služilo do sedaj za šolo in tu ima sedaj pet krav, pet prašičev in jeden konj svoje bivališče. Pred tablo na odru pa stoji teliček, kakor je stal tu in tam še prej, ko se je v nje poučevalo. Pa tudi v šolo (staro) je prišla voda in tudi tu je živina le toliko na boljsem, da se jej ne udira. Kar je žita, krompirja, zelja in drugzega sočivja, je vse pod vodo ter bode prej ali slej segnilo; voda je napolnila in zagnila ponekod celo kadi v katerih je kisava. Na vsem Barji ni hiše, razun dveh, (nova šola in hiša št. 10 v Črni Vasi) v kateri bi ne bilo najmanj 30 cm vode po sobah. Po nekaterih hišah jo je pa tudi po pol metra in še več. Iz Hauptmanic so se preselili razun jednega moža vsi prebivalci z živino vred na čolnih v Laverco in v druge vasi tam okoli. Tudi mnogo družih hiš je zapuščenih. Cesta blizu od Ljubljane pa do Iga je pod vodo in kjer so se vozili prej vozovi plavajo sedaj plove in čolni. Take povodnji od leta 1851. baje še ni bilo. Barjani nimajo sedaj kje spat, nimajo kaj jesti in da imajo tudi živeža — nimajo kje in s čim kuhati; šoto in drva je voda deloma zmočila, deloma odnesla. Revščina je toraj velika, zato rej pomagaj, kdor more. Pa še za take ljudi, katerim do sedaj še ne primanjkuje potrebne hrane in so še na suhem, ni ravno prijetno bivati sedaj na Barji. Čudni občutki te obdajajo sredi te prostrane vode, kjer se čutiš s svojo družino vred osamelega, ločenega od drugzega sveta, od svojih prijateljev in znancev — osobito, ako pomisliš, da je mogoče da nagloma zboli — in to morebiti ponoči — kdo tvojih, — ali da zbolíš sam. Kam se zateci po pomoč, ko niti do sosedu ne moreš? Že toliko let so na Barji te neprijetne okoliščine — a nikomur še ni prišlo na misel, da bi se temu v okoliščini, kar se bi dalo storiti s primeroma majhnimi stroški. Tu ne govorim od take izvanredne povodnji, kakor jo imamo sedaj, ampak od navadnih, vsako leto se ponavljajočih. Da bi zveza mej Ljubljano in Igom ne bila pretrgana (ob navadnih povodnjih) treba bi bilo le nekaj sto metrov ceste za 20—60 cm povzdigniti. Potem si bi Barjani preskrbeli vsaj lahko potrebne hrane iz mesta, če bi bila tudi povodenj. To vzvišanje ceste pa ne bi bilo samo Barjanom v korist, ampak tudi ljubljanskim prebivalcem. Skoraj vsa drva, skoraj vsa šota, mnogo mleka, masla, jajec, piščet in družih živil se prevaža po tej cesti. Če bi pri sedanjih razmerah povodenj trpela dlje časa, izostale bi te stvari, in vsekako se mora poznati to na cenah, katere plačujejo Ljubljančani za nje. Pa še nekaj. — Naša šola je skoraj dodelana. Krasno poslopje je to in smelo trdim, da ni take dvorazrednice na Kranjskem. Šola pa bi bila za Barje veliko večjega

pomena, da bi otroci jo mogli tudi vselej pohajati. Sedaj ovirajo povodnji redno obiskovanje šole, ker so pota v Hauptmanice, Črno Vas in na Ilovico tako nesrečno narejene, da jih voda tam, kjer se zavijejo od glavne proge (Ljubljana-Ig) proti omenjenim vasem tudi pri manjših povodnjih takoj zalije. Tudi na teh cestah bi bilo treba taka mesta nekoliko vzvišati in to že zaradi šole. Toliko pri tej priložnosti kompetentnim oblastvom v predvarek.

— (Izgubila) se je včeraj 8½ leta stara deklica Pepica Ženko, stanujoča pri svojih starših v Krakovskih ulicah št. 12. Deklica je včeraj ob 11. uri dopoldne zapustila šolo (obiskuje 3. razred šole na Vrtači), a od tedaj ni več sledu o njej. Deklica je drobne postave, ima blond lase in plave oči. Na glavi je imela rujavo rutico, zavita pa je bila v veliko ruto. Kdor slučajno kaj ve o deklici, naj obvesti mater.

— (Policijska vest.) Pred par dnevi smo poročali, da je Reza Kastelic iz Sel pri Dobu realizovala neko ukradeno hranilnično knjižico. Dognalo se je, da je Reza Kastelic tisti dan bila doma in da je tatca zlorabila njeno ime.

— (Vojaške vesti.) Imenovani so: major Sanchez de la Cerda pri pešpolku št. 17 poveljnikom lovskega bataljona št. 7, major Julij Hoffmann pešpolka št. 27 podpolkovnikom; za majorje so imenovani stotniki: Matevž Prašnikar pri pešpolku št. 27, Ernest Matanović pri pešpolku št. 16 (sedaj pri pešpolku št. 16) in Fran Geongi pri pešpolku št. 40 (sedaj pri pešpolku št. 27).

— (Državna subvencija.) Poljedelsko ministerstvo je ustrezaje prošnji dež. odbora kranjskega pokrilo polovico za uvedbo sladkorne repe na Dolenskem potrebnih stroškov v največjem znesku 500 gld. in zajedno naročilo c. kr. kmetijsko-kemičnemu poskuševališču, naj vse v ta namen potrebne preiskave izvrši zastopnik.

— (Vpis firme.) Pri deželnem kot trgovskem sodišču v Ljubljani se je vpisala firma Josipina Krajin, trgovina z manufakturnim blagom v Ilirski Bistrici v register za posamične firme.

— (Iz Rovt nad Logatcem) se nam piše 28. oktobra: Naša nova okrajna cesta od Rovt proti Zirem je od Kavčičevega mlina 30 m na dolgo s prstjo zasuta. Vseled silnega deževja razmočil se je svet toliko, da se je precejšen kos Lukanovega griča odtrgal in zasul to cesto. Voda je povsod silno narasla in pri cestah in potih precej škodo povzročila. Mraz je občutljiv, danes je skoraj brez prestanka po malem snežilo. Po nekodi je voda brvi odnesla, tako da otroci do šole ne morejo. Nastilja, prsnina je še zunaj. Bati se je še več snega. Ozimno žito bo zopet škodo trpelo.

— (Tujev) je bilo minolo poletje v Dol Logatcu 298 (lani 102), v Kranju 35, v Škofji Loki 327. Tržačanov je bilo največ v Logatcu, v Škofji Loki pa so izostali, menda vsled strahu pred potresom. V Idriji je bilo 179, v Planini 56 tujcev.

— (Zdravstveno stanje) Griža je ponehala v mnogih vaseh krškega okraja, bolnikov je še 45, mej njimi 33 otrok. — V Ravniku v logaškem okraju je zbolelo 6 oseb za legarjem, v Novi vasi pa 4 otroci za vratico.

— (Občni zbor narodno pol. društva „Sloge“ v Gorici) se je vršil dne 28. t. m.: Ukljub slabemu vremenu se je zbralo zadostno število društvenikov, da je bilo mogoče veljavno zborovati. Zbor je vodil predsednik dr. A. Gregorič. Društveni račun kaže: I. za politično društvo: a) dohodkov 223 gld. 73 kr.; b) stroškov 220 gld. 46 kr. — II. za zavode: a) Dohodkov 6414 gld. 97 kr.; b) stroškov 6216 gld. 72 kr. (Mej dohodki je darov 3141 gld. 12 kr.; predsednik dr. A. Gregorič sam je daroval pod svojim imenom 621 gld. 50 kr. — Proračuna za prihodnje leto ni: namesto tega je shod sklenil nekaj, kar bi moralo prisiliti merodajne oblasti, da takoj poskrbe za otvoritev mestne ljudske šole. — Pri posamičnih nasvetih je predlagal župnik Grča resolucijo, v kateri se izreka poljedelskemu ministru zahvala za besede ob svojem nastopu, da hoče skrbeti za kmečki stan. Govornik je govoril o prihodnji novi cenitvi občinskih zemljišč in opozoril na jako pripraven obrazec za pritožbe, kateri ima naša tiskarna v zalogi, dalje je omenil kot podlago kmetiskemu blagostanju: kmetake nerazdelne domove in kmetake zadruge. Naposled je bil z vzklikom zopet potrjen stari odbor. Le kot peti namestnik (katerega lani ni bilo) je bil izvoljen G. Miha Zega, nadučitelj in posestnik v Kanalu. — Številke, katere smo gori našli, dovolj jasno govorijo o delovanju tega društva. Naj bi hodilo vedno po sedanjih potih!

— (Samomor) V soboto našli so ljudje na bregu Vipavščice pod Rubijo blizu Gorice moško obleko, v kateri je bilo tudi nekaj denarja. Dognalo se je, da je bila obleka last gosp. Vincencija Dolšaina, posestnika v Postojini in tasta goriškega dež. posl. dra. Rojca, kateri si je v hipu duševne zmedenosti končal življenje.

— (Ivan Filipović †.) V Zagrebu je v starosti 75 let umrl prezaslužni pedagog in pisatelj, umirovljeni šolski nadzornik Ivan Filipović jeden zadnjih Ilircev.

— (Razpisane službe) Na novoustanovljeni jednorazredni ljudski šoli v Zaspu mesto učitelja in voditelja z dohodki IV. plač. razr. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 5. novembra okr. šol. svetu v Radovljici. — Na dvorazrednici v Loškem potoku drugo učno mesto z dohodki IV. plač. razr. — Na jednorazrednici v Svetlem potoku mesto učitelja in voditelja z dohodki IV. plač. razr., funkcijsko priklado 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje za obe poslednji službi do dne 20. novembra okr. šol. svetu v Kočevju.

* (Zadruga morilcev) je zasledila ogerska policija v Plodmezövasarhelyu. Na čelu tej seveda tajni zadrugi je stala precej imovita posestnica Jäger-Szalai. S pomočjo svojih pajdašev je v zadnjih letih, kakor je obstala sama, zastrupila deset oseb. Zavarovala jih je na slučaj smrti, plačevala zanje nekaj časa premije in je potem spravila na drugi svet ter seveda utaknila v žep zavarovano svoto. Policija je doslej mimo imenovane ženske aretovala še pet drugih oseb, a preiskava je doglala, da so morilci imeli tudi v Budimpešti pomočnike.

* (Hajduštvo v Srbiji) V užiskem okraju je dala vlada — kakor poročajo razni listi — podreti v nekih vaseh vse hiše in je prebivalce siloma naselila v raznih drugih okrajih, baje ker so bili vsi hajduki. Prebivalci teh vasij pa so bili tudi odločni nasprotniki Obrenovičev in je bilo „hajduštvo“ morda le pretveza.

* (Prav prijeten poklic) mora biti poklic krotitelja divjih zverij. Krotitelj Thomson, v svoji stroki jako sloveč gospod, pripoveduje iz svoje dolgoletne prakse to le: Zveri se dresirajo na razne načine, a poglavitna stvar je, da spozna krotitelj značaj dotične zveri. Največja nevarnost je, stopiti prvokrat mej zveri. Predno krotitelj to stori, opazuje zveri nekaj časa, da spozna njih značaj, in šele, če vidi, da je sploh mogoča dresura, se odloči za prvi vstop. Določeni zverinjak je popolnoma izpraznjen. Vse osebo je zbrano okoli njega. Jeden drži brizgalnično cev, da bi eventualno z vodo ugnal zveri, dva druga držita v rokah razbeljene železne droge. Kadar je krotitelj v zverinjaku, se spuste vanj zveri. Te, zapazivši krotitelja, začno strahovito rjoveti in razgrajati ter krotitelja naskakovati. Krotitelj ima pri sebi revolver, v jedni roki močne velike železne vilice, v drugi težek bič s svinčenimi krogli. Da ustraši živali, ustrelji krotitelj najprej parkrat, potem pa odbija naskoke z vilicami in z bičem. Brez vseh ran seveda ne uteče, a naposled ustrahuje vender živali. Če se mu to dvakrat ali trikrat ne posreči, potem se dotične zveri sploh ne dajo ukrotiti. Kakor rečeno: Prav prijeten poklic.

Brzjavke.

Dunaj 30. oktobra. Imunitetni odsek je volil danes dra. Ferjančiča svojim načelnikom.

Dunaj 30. oktobra. Katoliško-konservativni člani Hohenwartovega kluba so soglasno sklenili sporočiti ministerskemu predsedniku Badeniju, da žele, naj se dr. Lueger potrdi kot župan dunajski, in da je od tega odvisno njih stališče napram vladi. Sinoči je posebna deputacija to sporočila grofu Badeniju. Ministerski svet, ki je trajal do 9. ure zvečer, se je baval s tem vprašanjem, a še ni nič sklenil.

Dunaj 30. oktobra. Židovski borzni spekulant Jakob Hertzka se je danes ustrelil, ker je pri spekulaciji z delnicami afriških zlatokopov izgubil poldrugi milijon frankov.

Nalžov 30. oktobra. Taaffe se počuti jako slabo in se je bati katastrofe.

Sofija 30. oktobra. Zanimanje za zasedanje sobranja, ki se začne v četrtek, je splošno, zlasti ker se pričakuje, da bo prestolni nagovor napovedal prestop prestolonaslednika Borisa k pravoslavju.

Sofija 30. oktobra. Orožniki so prijeli v Dubrici vodjo makedonskih ustašev Juga. Jug je ubil jednega redarja, ranil dva orožnika in pobegnil.

Carigrad 30. oktobra. Turška vlada je, ustrezaje želji Angleške, Francoske in Rusije, sestavila posebno kontrolno komisijo, katere člani se imenujejo te dni.

Pariz 30. oktobra. Predsednik republike se je posvetoval s predsednikom senata in s predsednikom poslanski zbornici o položaju. Najbrž ponudi Bourgeoisu, vodji radikalcev, naj sestavi novo ministerstvo, a če bi se to ne posrečilo, poveri sestavo vlade zopet Ribotu.

London 30. oktobra. Tukajšnje politične kroge je zelo vznemirilo poročilo, da je v Port Arturju 14 ruskih vojnih ladij, ker se bojé, da izgubi Angleška ves upliv na Kitajsko.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težketam prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen in topilen učinek. Skatljiva velja 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, znamenovan z varnostno znamko in podpisom. 3 (4-15)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Janeza Jank-a posestvo v Radečah, cenjeno 1502 gld., in Neže Jank posestvo istotam, dne 5. novembra (v drugič) v Radečah.

Janeza Brinška nepremičnine pri Sv. Gregorju, cenjene 1605 gld., dne 5. novembra in 10. decembra v Velikih Laščah.

Martina Kambiča posestvo v Boldrežu, cenjeno 1483 gld. 60 kr., dne 6. novembra in 6. decembra v Metliki. Jožefa Matosa posestvo v Sostrem, cenjeno 3136 gld. 50 kr., dne 6. novembra in 7. decembra v Ljubljani.

Janeza Ro tarja posestvo v Leskovcu, cenjeno 250 gld., dne 6. novembra in 7. decembra v Krškem.

Jere K raker posestvo v Cvišarjih, cenjeno 7555 gld. in Janeza in Marije Zek olli posestvo na Rogatem hribu, cenjeno 165 gld., oba dne 6. novembra in 11. decembra v Kočevju.

Tuji.

28. oktobra.

Pri Lloydu: Berzvik z Reke. — Dominik iz Železnikov. — Zöllner z Dunaja. — Kovač, Albrecht iz Postojine. — Jereb iz Novega Mesta. — Miklavčič iz Vianje Gore. Pri avstrijskem cesarju: Abačič iz Tržica. — Ančin iz Trnja.

Meteorologično poročilo.

Oktobra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
29.	9. zvečer	738.2	4.8° C	sr. sever	oblačno	
30.	7. zjutraj	735.4	4.4° C	sl. sever	deževno	2.8
"	2. popol.	733.2	5.2° C	sr. sever	deževno	

Srednja včerašnja temperatura 5.7°, za 2.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 30. oktobra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 30 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 " 60 "
Avstrijska zlata renta	120 " 85 "
Avstrijska krona renta 4%	101 " 10 "
Ogerska zlata renta 4%	120 " 80 "
Ogerska krona renta 4%	98 " 75 "
Avstro-ogerske bančne delnice	1043 " — "
Kreditne delnice	395 " 50 "
London vista	120 " 30 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 80 "
20 mark	11 " 77 "
20 frankov	9 " 54 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 10 "
C. kr. cekini	5 " 69 "

Dne 29. oktobra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197 " 50 "
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	130 " 50 "
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120 " 50 "
Kreditne srečke po 100 gld.	201 " 50 "
Ljubljanske srečke	23 " — "
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 " — "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	177 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	587 " 50 "
Papirnati rubelj	1 " 29 1/2 "

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nacionalno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des Seilthal v Anzeo, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Lince, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Hebr, Karlove varo, Francovo varo, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Seilthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 12. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Seilthal, Dunaj.
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des Seilthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomosti, Bregence, Curib, Genevo, Paris, Lince, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Hebr, Francovo varo, Karlove varo, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 30 min. večer osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Razun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 35 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipškega Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischla, Anzeo, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 15 min. zjutraj osebni vlak s Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 35 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipškega Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Parisa, Geneve, Curiba, Bregence, Inomosti, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 2. uri 35 min. popoldne osebni vlak s Kočevja, Novega mesta.
Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Seilthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 35 min. večer osebni vlak s Kočevja, Novega mesta.
Ob 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 8. uri 5 min. popoldne " " (poslednji vlak iz ob nedeljah in praznikih.)
Ob 6. uri 55 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 11. uri 15 min. popoldne " " (5-251)
Ob 9. uri 55 min. večer " " (poslednji vlak iz ob nedeljah in praznikih)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 11. uri 15 min. popoldne " " (5-251)
Ob 9. uri 55 min. večer " " (poslednji vlak iz ob nedeljah in praznikih)

Želodčne kapljice.

Te kapljice so zelo propešne (provzročujejo slast do jela, razstvarjajo sliz, so pomirjive in olajšujoče, ustavljajo krč in krepčajo želodec; rabijo pri napenjanju in zapečenosti, preobremenem želodcu in jedili in pljučni i. t. d.

Steklenica z rabilnim navodom velja 20 kr., tucet 2 gld., 3 tucate samo 4 gld. 80 kr.

Priporoča jih

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani. (822-43)

Pošilja se vsak dan po pošti proti povzetju.

Trgovski pomočnik

20 let star, vešč slovenskega in nemškega jezika, želi službo nastopiti, najraje kje na deželi. — Naslov pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (1407-1)

Učenca za sedlarsko obrt

vzprejme takoj (1380-3)

Jakob Razinger

sedlar v Ljubljani, na Poljanski cesti št. 26.

Za (1383-5)

mizarskega učenca

bi rad vstopil krepak deček pri mizarskem mojstru. Ponudbe pod naslovom: A. B., pošta Bled, Gorenjsko.

Knjigoveški pomočnik

dobi takoj delo pri (1389-2)

Pavlu Bizjak-u v Kranju.

Proda se

100 cent. mrve in 100 cent. slame

skupno ali pa tudi v manjših delih. Kraj prodaje je oddaljen 1 ure od žel. postaje. — Več pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (1404-1)

Velik, suh

(1406-1)

magacin

se takoj v najem išče za dalj časa.

Več pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“.

Stanovanje

z dvema sobama, kuhinjo in zraven spadajočimi prostori, blizu tobačne tovarne, (1375-3)

odda se z dnem 1. novembrom 1895.

Kje? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Jako po ceni!

Milleniums-Salon-Album für Pianoforte

obseza 27 raznih klavirnih komadov. Cena 2 gld., po pošti 2 gld. 15 kr.

Tanzalbum für Pianoforte

obseza 101 ples. Cena 2 gld., po pošti 2 gld. 15 kr.

Nadalje priporočam:

Sokolska koračnica za glasovir. Cena 30 kr.

Sokolska koračnica za oltre. Cena 40 kr.

Koželjski — Počuk v igranju na oltre. Cena 1 gld.

50 kr., po pošti 1 gld. 60 kr.

J. Glontini

knjigarna v Ljubljani.

(1395-2)

Zahvala in priporočilo.

Za svojo dolgotrajajočo bolezen na želodcu nisem mogel dobiti zdravila v ozdravljenje. Obrnil sem se na okr. zdravnika gospoda dr. Eržen-a v Postojini, kateri me je popolnoma ozdravil.

Zahvaljujem ga tem potom najiskrenejše ter ga slav. občinstvu toplo priporočam.

V Matenji vasi, dne 30. oktobra 1895.

(1405)

Ivan Žnidaršič.

Cement
železniške šine, traverze,
cinkasto in pocinkano ploščevino
železo za vezi
kovanje za okna in vrata

sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje, priporoča po zelo znižanih cenah

Andr. Druškovič

trgovec z železnino

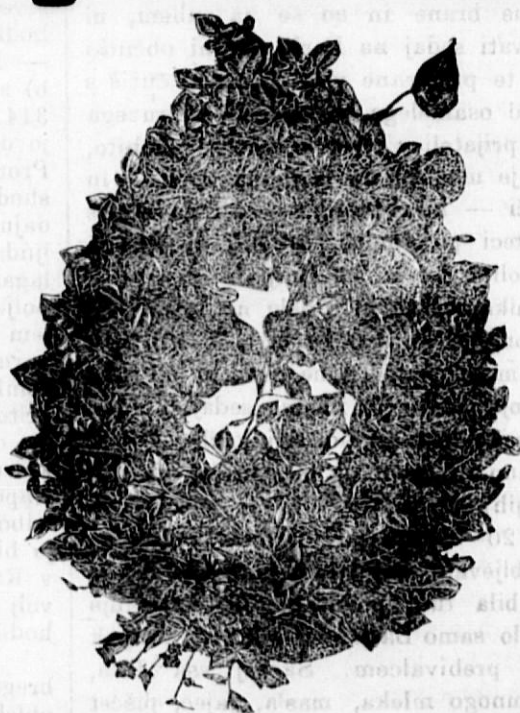
(442-55)

Glavni trg št. 10. Ljubljana. Glavni trg št. 10.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nelli.

Nagrobne vence

Za vseh svetnikov dan!

Za vseh svetnikov dan!

jako fino narejene, od najcenejših do najfinejših priporoča z velespoštovanjem (1348-4)

K. Recknagel.

Lesnina in tisk „Národne Tiskarne“